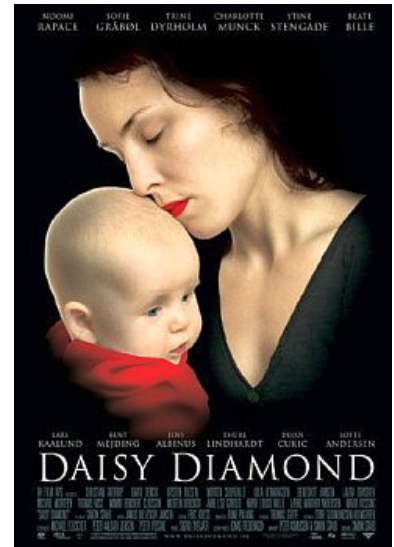

Daisy Diamond

Let og sjovt skal det ikke være Af Jes Nysten

En dansk biografkliché siger, at film både skal underholde og ryste. Det skal være sjovt at gå i biografen, men man skal også gerne føle, at 'man får noget med hjem'. Når det gælder en instruktør som Simon Staho, er denne regel trådt ud ad kraft. I hvert fald når det handler om første del af den omtalte kliché. Han er øjensynlig ikke sat her på jorden for at underholde eller stryge et biograf-publikum over hårene med let hånd. Man kan fristes til at sige tværtimod.

Hans to tidligere film, optaget og produceret i Sverige, var også mørke og dybt pessimistiske film: "Dag og nat" og "Bang Bang Orangutang" – begge med den altid storspillende svenske skuespiller Mikael Persbrandt i hovedrollen. De fik kun kort tid på det hvide lærred. Denne nyeste "Daisy Diamond" er om muligt en endnu større udfordring for biografgængereren, også fordi vi trods den barske historie føler noget for den kvindelige hovedperson, hvad vi på ingen måde gjorde for de tidligere films usympatiske mandlige hovedperson.

Vi møder den unge Anna, der er stillet i et kendt dilemma. Hun er enlig mor med klare intentioner om at være en god og kærlig mor, men hun er også samtidig en ambitiøs kvinde, der vil gøre alt for at få

en rolle på et teater eller i en film. Dette dilemma får ikke lov til at finde et roligt leje, som er til at leve med for Anna - ikke når Staho orkestrerer! Barnet er et i særklasse kolikbarn. Det lille nuttede barn forvandler sig til et uhyre, der i lange perioder af filmen ikke blot er ved at drive Anna til vanvid, men også os stakkels biografgængere. Sideløbende med hendes desperate job-søgning, der udmønter sig i utallige ydmygelser bevæger filmen sig mod de allermørkeste menneskelige faldgruber, hvad den også gør, for Staho er en konsekvent herre!

Det er et lidet flatterende billede Staho giver af folkene i den ellers så beundrede teater- og filmverden. Fuldstændigt koldt og kynisk tager de sig godt betalt af en desperat kvinde. Intet er øjensynligt for lavt og perfidt for denne række af afstumpede og beregnende buldrende, men tomme tønder. Man kan kun beundre den lange række af kendte yngre danske skuespillere for, at de uden at blinke har sagt ja til at gestalte disse monstre. Selv om det næsten er ubærligt at være vidne til Annas fornedrelse, kan man ikke være andet end fuld af respekt for, hvordan den svenske skuespillerinde Noomi Rapace i den svære rolle som Anna yder en næsten skræmmende kontrolleret og samtidig indfølelse solidarisk præstation.

Simon Staho har som nævnt filmet en del i Sverige, og mange har da også set hans mørke, knugende film som mere i samklang med svensk filmtradition end med den lettere og lidt ironisk distancerende danske tradition. Navne som Bergman og Lukas Moodysson falder lige for, hvis man vil tænke i slægtskab. Under alle omstændigheder kan ingen tage det filmiske talent fra Staho.

Filmfakta

Danmark/Sverige 2007 - Instr.: Simon Staho - Manus: Simon Staho, Peter Asmussen - Medv.: Noomi Norén (Anna), Mimi Benckert-Claesson (Annas datter), Beate Bille (søster), Dejan Cukic (Bettina), David Dencik (Jens), Anne-Lise Gabold (mor), Jens Albinus (kunde), Laura Drasbæk (skuespillerinde), Trine Dyrholm (instruktør), Lærke Winther Andersen (instruktørsassistent), Lotte Andersen (casting leder) - 94 min. - Biografpremiered. 23/11 2007 og på DVD d. 3/6 2008 - Udlejning/pressebilleder © SF Film - Tilladt for børn over 15 år

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6750&area=3>

<http://philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2269>